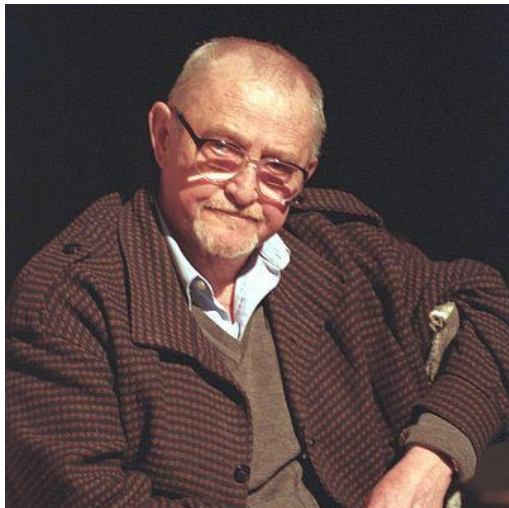

ЛЕОН ДАНИЕЛ

/1927 - 2008/

Леон Даниел – един от големите български режисьори, е роден на 17 февруари 1927 в Русе. Завършва режисура при П. К. Вейсбрем и Н. Н. Галин в Ленинградския държавен театрален институт (1952). Режисьорският му дебют е с „Еснафи“ от Максим Горки на сцената на Русенския драматичен театър (1952), където продължава работата си до 1957. Работи последователно в Бургаския драматичен театър (1957–1960), БНТ (1960–1961), в Театър „Българска армия“ (1961–1963 и след 1982), в Театър „Народна сцена“ (1963/1964), в Студията за хроникални и документални филми (1964–1965), в Театъра на поезията и естрадата (1965–1968), във Врачанския драматичен театър (1968–1971), в Държавния музикален театър (1972–1978), Театър „София“ (1978–1982), Драматичен театър – Пазарджик (1981–1986), в Народния театър „Иван Вазов“ и др.

Режисьор е на игралния филм „На чисто“ (1973), на документални филми и телевизионни предавания. Негови спектакли гастролират в чужбина и участват в редица български и международни фестивали. Носител е на множество национални и международни награди. През март 2003 е удостоен с орден „Стара планина“ – Първа степен, за цялостен принос към българската култура. Три пъти е лауреат на награди за режисура на Съюза на артистите в България, а през 2007 е удостоен с почетния ИКАР на Съюза на артистите в България за изключителни постижения и за цялостен творчески принос към театралното изкуство в България.

Автор е на много студии и публикации. Баща е на художника Андрей Даниел и дядо на поетесата Ида Даниел.

Завършва жизнения си път на 2 декември 2008 в София, на 81-годишна възраст.